

СКУПШТИНА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Београд

Поштовани господине Председниче,
поштоване даме и господо народни посланици

У вези са извештајем међународне "Независне комисије за Косово" (приложен у додатку), а на основу Устава СР Југославије (Члан 44), подносимо вам следећи:

ПРЕДЛОГ

Да Скупштина СР Југославије, у заједници са Скупштином Р. Србије и Скупштином Р. Црне Горе, по хитном поступку:

1. Обавести јавност да ли је "Независна комисија за Косово" успостављена уз сагласност Скупштине/Владе/Председника СРЈ и/или Скупштине/Владе/Председника Р. Србије, или да ли су они били обавештени о њеном конституисању, задатку и циљу тада.
2. Позове господу:
Слободана Милошевића, претходног Председника Р. Србије одн. СРЈ (1999 - 5. октобар 2000),
Милана Милутиновића, Председника Р. Србије,
Мила Ђукановића, Председника Р. Црне Горе,
и
Генерала Павковића, Начелника Генералштаба Војске Југославије, и све друге одговарајуће личности да поднесу Скупштини СРЈ јасно, јавно и документовано, а са потпуном материјалном и моралном одговорношћу:
  - своје одговоре поводом вишегодишњих тврђења да је Српски народ био и остао агресор у Југославији, пре, на почетку, у току и после растурања СФРЈ,
  - своје одговоре на наводе у Извештају "Независне Комисије за Косово",
  - да изнесу све што знају о злочинима, како појединачним, тако и о групним, без обзира ко су починиоци и жртве, које су националности, вере, политичког опредељења, старости и пола, и то за периоде:
    - 1988 - 1992,
    - 1992 - 24. март 1999 (до НАТО бомбардовања),
    - у току НАТО бомбардовања,
    - после НАТО бомбардовања до 5. октобра 2000. год. (Г. Слободан Милошевић), односно до сада (господин Милан Милутиновић и господин генерал Павковић),
  - своје одговоре на тврђења да су припадници Војске Југославије и Милиције Р. Србије и СРЈ чинили злочине над становништвом на Косову и Метохији, посебно албанским, а у напред наведеним периодима,
  - своје одговоре за тврђења о масакру албанског живља у Рачаку,
  - да изнесу да ли су они лично издавали наређења или били упознати са наређењима да се врше злочини, злодела, прогон људи, забрана коришћења права националних мањина, а у вези са многобројним тврђењима у иностранству укључујући Суд у Хагу за злочине у СФРЈ, осим оних које су чинили страни држављани (!!!), и наведени Извештај "Независне комисије за Косово".
3. Образује Одбор за националне мањине који ће да утврди истину о свим правима која су националне мањине имале у НР Србији/СР Србији/Р. Србији од 1945. год. до НАТО бомбардовања, и да Скупштини СРЈ јавно поднесе Извештај о томе.
4. Образује Одбор за војна питања на Косову и Метохији који ће да утврди истину о деловању и понашању албанских војних формација у Србији од 1941. год. до 1945. год. и о војном

деловању албанских терориста од 1945. год. до данас, и да Скупштини СРЈ јавно поднесе Извештај о томе.

5. Образује Одбор за усељеничка питања на Косову и Метохији који ће да утврди истину о усељавању албанских емиграната у НР Србију / СР Србију / Р. Србију од 1941. год. до НАТО бомбардовања, после бомбардовања до данас, и да Скупштини СРЈ јавно поднесе Извештај о томе.
6. Образује Одбор за цивилна питања на Косову и Метохији који ће да утврди истину о томе која права националних мањина је албанска национална мањина слободно користила, а која су то људска права која су им била ускраћена у НР Србији/СР Србији/ Р. Србији од 1945. год. до НАТО бомбардовања, и да Скупштини СРЈ јавно поднесе Извештај о томе.
7. Да Скупштина СРЈ усвоји свој Извештај о напред наведеним питањима, и да га стави на увид јавности, достави ОУН и Владама свих земаља са којима је СФРЈ имала дипломатске односе.
8. Да Скупштина СРЈ донесе Декларацију Истине о положају албанске националне мањине у Србији 1945. год. - 2000. год., да је стави на увид јавности, достави ОУН и Владама свих земаља са којима је СФРЈ имала дипломатске односе.
9. Образује Одбор за однос према СФРЈ који ће да утврди истину, а поводом вишегодишњих тврђења да је Српски народ агресор у Југославији, о односу Српског народа из Србије и Црне Горе према другим народима и националним мањинама СФРЈ и према Уставу СФРЈ пре, на почетку, у току и после растурања СФРЈ.
10. Да, поводом вишегодишњих тврђења да је Српски народ агресор у Југославији, Скупштина СРЈ утврди истину и донесе Декларацију Истине о односу Српског народа из Србије и Црне Горе према другим народима и националним мањинама СФРЈ и према Уставу СФРЈ пре, на почетку, у току и после растурања СФРЈ, и да је стави на увид јавности, достави ОУН и Владама свих земаља са којима је СФРЈ имала дипломатске односе.

Образложење:

Ситуација, збивања око Србије, Црне Горе и СРЈ, односи према Српском народу, према Србији и СРЈ, тврђења о ускраћеним људским правима албанској националној мањини, о злочинима над њом, њеном етничком прогону, и њихово узимање као оправдање за НАТО бомбардовање народа Србије и Црне Горе, омогућавање албанским терористима да постану од НАТО земаља признати као законита војска и да изврше нови прогон стотина хиљада Срба из њихове Дедовине, а после прогона из Крајине, злочини над Србима и осталим неалбанским живљем и уништавање културног и духовног блага и светиња Српског народа на Косову и Метохији под покровитељством КФОР-а, су довољни да није потребно да се даје никакво додатно образложење о томе да су наведене личности обавезне према свим прошлим, садашњим и будућим генерацијама Српског народа да остваре поднети Предлог, а с обзиром на државне и војне функције које су вршили или/и врше.

Утврђивање истине је неопходно да би се утврдило да ли су тврђења о српским злочинима тачна (од Словеније до Косова и Метохије), да се утврди истина да ли је било Срба који су се тешко огрешили о српски национални морал, а ако јесу, ко су они, и да се утврди да ли су Срби били подвргнути злочинима од стране других, ако јесу, од кога.

Јавно изношење је неопходно да би смо сви знали истину и да бисмо, поштујући је, могли поштено да иступамо свуда када се говори о понашању Српског народа у овом времену.

Да то буде наше суочавање не само са самима собом, већ и са нашим односом према националним светињама и вредностима које су нам сачували и пренели дедови и преци.

И да то остане будућим генерацијама.

По хитном поступку је неопходно да се уради јер би кашњење имало далекосежне нове катастрофално трагичне последице за Српски народ. Довољно је погледати план иступања "Независне комисије за Косово" у јавности (доле дат).

Извршење Предлога ће да отвори и могућности за ефикасно решавање економских проблема, а о чему вам је недавно поднет одговарајући предлог, и за остваривање нормалног међународног статуса који Српски народ, Србија и Црна Гора, као и Република Српска, заслужују.

Скупштина СРЈ треба то да уради да би смо могли око тога да се сви сјединимо и тако даље свуда иступамо.

Потписивање је трајало од 20 : 00, 28. октобра 2000. год., до закључно 20 : 00 (париско време) у среду 1. новембра 2000. год.

Предлагачи смо и потписујемо својеручно преко епоште:

1. Љубомир Т. Грујић, Белфор, Француска.
2. Драган Ракић, Стразбург, Француска.
3. Ангелина Марковић, Београд.
4. Лазар Ђорђевић, Флорида, САД.
5. Димитрије Д. Ивановић, МД, Њу Рошел, Њујорк, САД.
6. Боба Ђукић, Њујорк, САД.
7. Др Соња Петровић-Ступар, Београд.
8. Милан Нишевић, Мускат, Оман.
9. Драшко Петковић, Кауерау, Нови Зеланд.
10. Душан М. Стојановић, Минхен, Немачка.
11. Слободан Петровић, Есекс, Енглеска.
12. Александар Томовић, Колд Спринг, МН, САД.
13. Др. Десанка Крстић, Торонто, Канада.
14. Ђорђе Инђић, Стара Пазова.
15. Вељко Ивковић, Алберта, Канада.
16. Мирољуб-Мика Ђурић, Детроит, САД.
17. Зорица Бекер - Хајделберг, Немачка.
18. Александар Бекер - Хајделберг, Немачка.
19. Мира Цинцурак, Хепенхајм, Немачка.
20. Стеван Цинцурак, Хепенхајм, Немачка.
21. Татиана Чачић Трифуновић, Мадрид, Шпанија.
22. Војислав Ивановић, Гилберт, Аризона, САД.
23. Нада Ивановић, Гилберт, Аризона, САД.

Потврђујем да су сви потписници под бр. 2 - 23 закључно документ потписали преко епоште, и потврђујем својеручни потпис под бр. 1.

3. новембар 2000. год.

Љубомир Т. Грујић, с. р.
Стална адреса у Београду:
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд
Адреса у Француској:
1, rue Marcel Paul
90000 Belfort
France

*****

Послато поштом 4. новембра без додатка, а са додатком 6. новембра 2000. године.
Љубомир Т. Грујић, с. р.